

Til lovforslag nr. L 104. Betænkning afgivet af erhvervsudvalget den 30. april 1981

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklagenævnet

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til industriministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Industriministeren har således oplyst, at han har til hensigt at indføre en minimumsbeløbsgrænse på 100 kr. for at kunne få en klage behandlet af klagenævnet; grænsen tilsigtes gjort fakultativ, således at forbrugerklagenævnet i særlige tilfælde fortsat har adgang til at behandle sager under grænsen.

Endvidere har ministeren oplyst, at han vil fastholde gebyret på 25 kr. for behandling af klager, men at han fremover vil undlade tilbagebetaling heraf.

Udvalget har bemærket, at det er industriministerens hensigt at søge forbrugerklagenævnets virksomhedsområde udvidet til også at omfatte klager vedrørende reparation m. v. af fast ejendom og klager vedrørende biler.

Endelig har udvalget modtaget og behandlet en skriftlig henvendelse fra Forbrugerrådet.

Industriministeren har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 2 og 4, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med de af industriministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet under nr. 1 og de af ministeren under nr. 2 og 4 stillede ændringsforslag.

Mindretallet bemærker i øvrigt, at det ikke kan støtte ministerens tilkendegivne hensigt om at søge forbrugerklagenævnets virksomhedsområde udvidet til at omfatte sager vedr. reparation af fast ejendom og handel med automobiler.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, idet lovforslaget af mindretallet opfattes som en aktivitetsforøgelse i forbrugerklagenævnet.

Mindretallet kan tiltræde industriministerens tilsagn om at indføre en minimumsgrænse, men havde dog gerne set grænsen sat noget højere.

Om fastholdelse af gebyret på 25,00 kr. kan mindretallet udtale, at gebyret burde sættes til mindst 100,00 kr., for hvis en klager ikke vil sætte en hundredlap på kant for at få en klage igennem nævnet, kan det ikke reelt siges, at den pågældende virkelig ønsker at klage.

Mindretallet må tage skarp afstand fra industriministerens hensigt om at udvide nævnets virksomhedsområde over i fastejendomsområdet.

Forbrugerklagenævnet er en helt unødvendig foreteelse, idet forbrugerne jo blot kan lade være med at købe varer i de virksomheder, som ikke leverer varer, som man er tilfreds med, og en naturlig udryddelse af ikke-seriøse forretninger vil automatisk følge. Det er en grov underkendelse af danskerens uddannelsesniveau at indicere, at danskerne ikke enkeltvis skulle kunne vurdere, i hvilke forretninger man får reelle og seriøse vareleverancer.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 3 og nr. 5 og det af industriministeren under nr. 2 stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Ellemann-Jensen (V), Fogh Rasmussen (V), Kjelgaard (KF) og Dyremose (KF)):

1) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 3 ophæves *stk. 2*, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Industriministeren kan endvidere bestemme, at visse varer, arbejds- og tjenesteydelser eller erhvervsområder undtages fra nævnets virksomhed.

Stk. 3. Klager kan dog ikke rejses, når prisen for varen, arbejds- eller tjenesteydelsen overstiger 10.000 kr. i 1981 pris- og lønniveau.«

Af *industriministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Kirsten Jacobsen (FP), Askjær Jørgensen (FP) og Alfred Hansen (DR)):

2) *Nr. 4* udgår.

Af et *mindretal* (Rahbæk Møller (SF)):

3) *Nr. 5* affattes således:

»5. I § 9 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Forbrugerklagenævnet kan bestemme, at den erhvervsdrivende, som ikke gives medhold, helt eller delvis skal afholde udgifterne ved indkaldelse af sagkyndig erklæring eller betalte gebyrer.«

Af *industriministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Kirsten Jacobsen (FP), Askjær Jørgensen (FP), Rahbæk Møller (SF) og Alfred Hansen (DR)):

4) *Nr. 5* affattes således:

»5. I § 9 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Forbrugerklagenævnet kan bestemme, at den tabende part helt eller delvis skal afholde udgifterne ved indhentelse af sagkyndig erklæring eller betalte gebyrer.«

Af et *mindretal* (Rahbæk Møller (SF)):

5) *Nr. 6* affattes således:

»6. § 10, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Såfremt en af nævnets afgørelser eller et forlig indgået for nævnet ikke efterleveres, kan afgørelsen eller forliget tvangsfuldbyrdes, medmindre sagen er indbragt for domstolene inden 30 dage.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget er begrundet i, at ministeren over for folketingets erhvervsudvalg har tilkendegivet, at han overvejer administrativt at forhøje den maksimale værdigrænse for sager, der kan behandles af forbrugerklagenævnet, fra 10.000 kr. til 30.000 kr.

Efter forslagsstillernes opfattelse er det betænkeligt med en så kraftig udvidelse af det antal sager, der kan afgøres uden egentlig domstolsbehandling.

Derfor foreslås den nuværende værdigrænse indsat i loven. Til gengæld foretages løbende en indeksregulering af grænsebeløbet.

Til nr. 2

Ændringsforslaget er en følge af, at den tilsvarende bestemmelse i L 107, § 1, nr. 3, lov om ændring af retsplejeloven (behandling af sager af mindre værdi ved domstolene) ikke kan forventes gennemført i indeværende samling.

Til nr. 3

Det må frygtes, at mange forbrugere vil afholde sig fra at indbringe en sag for forbrugerklagenævnet, hvis de risikerer at skulle afholde betydelige udgifter i tilfælde af, at de taber sagen. Det foreslås derfor, at kun den erhvervsdrivende kan pålægges en sådan pligt.

Til nr. 4

I visse tilfælde vil det være rimeligt at pålægge den tabende part at betale det af klageren betalte gebyr. Dette vil især være tilfældet, såfremt der i visse sager fastsættes et større gebyr til dækning af de med sagens behandling forbundne omkostninger, jfr. således svaret på udvalgets spørgsmål 14 ved-

rørende biler og fast ejendom samt ministerens kommentarer til Forbrugerrådets henvendelse.

Til nr. 5

Det foreslås, at nævnets afgørelser bliver begrænset eksigible.

Ole Thomsen (S) Svend Andersen (S) fmd. Mette Groes (S) Ervin Jensen (S)

Kelm-Hansen (S) Lissa Mathiasen (S) Stavad (S) Janne Normann (RV)

Ellemann-Jensen (V) Fogh Rasmussen (V) Kjelgaard (KF) nfmd. Dyremose (KF)

Arne Bjerregaard (KrF) Rahbæk Møller (SF) Alfred Hansen (DR)

Askjær Jørgensen (FP) Kirsten Jacobsen (FP)

Partierne CD og VS havde ikke medlemmer i udvalget.